

ВХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

В СПРАВИ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМИ-
СТРАШІ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Ліга Націй.

Рівнобіжно з акцією, яка ведеться з укладення політичних взаємин, з акцією, яка найшляш широким відгомін не лише в Польщі, але й за її границями, розпочала репресійний рух польська влада. Могутній масовий анемістийний рух, в якому взяли учсть поєступові партії в Польщі, звіднішні громадяне, товариства, організації, союзи, батьки і матери малолітніх "заочників", жінки і діти заперторенних і тюрем батьків, покинули не найшов відгому й у представників польської анкноначної і законодатної влади, але за тикаюшю широким відгомін в польській деспеліації.

Незавно варшавська поштова полиця

чинили народної просвіти та вокально-хорової культури. Це, зазвичай, є загальний публічний виступ діяльської організації в нашому культурному житті на чужій землі у виді концерту, як прикладом є фахових пісень. Концерт зробив мене враження такою виконавцями. Програму його, хоч скромну, виконано бездоганно. Вступні слова п. Криштолюського і кінець декляції з Підмхайловським були непере-снені, ширі, повні аніматом, виголосили зі розумінням, яких не можна зачислити до таких банальних концертних промов. Декляції були слабіші. За те хор під диригентуру декля з Лещини п. Миколи Нікличевича відіслав кілька знайомих народних пісень і псалмів зовсім удатно, а численна публіка нагородила його рясними ове-сцями. Хор виступав по кількох заходах пробах, тому ніхто не був свідомий недо-статків співачки, однак слід зазначити, що деякі хористки округи мають між собою декілька дуже гарних, повних го-лосів, які при пильній увазі гурток нашої світської і церковної пісні, здатний до виступу на окупованих землях і цер-ковних сходах; кожний з цих декля подя-кою може стати свідком нашої пісні в своїй селі і при своїй церкві, тим більше, що співачки воли з нот. В хорі не ба-чили ми сподіваних декля, себто синго-лових, з охочими, з декляним голосом, і брали в них участь деякі повні, це є мо-лоді люди, які своїм виглядом і захо-ванням здатні були інтенсивно та свідомо себе самих. Глядячи на учасни-ків хору, бачилось, що не люди, які при своїй добрій волі можуть бути носіями просвіти й культури по наших селах та відіграти належну роль в житті народу, як це колись було, коли їх тільки нале-жало зорганізувати, а суспільство може їм допомогти на відповідний рівень. Годі не брані людей на місцях, а кожне село може мати свого провідника хору та діловода в товариствах, а приватніше буде людина, через яку можна буде ді-ратися до квіткового села. **Учасники.**

Пам'ятаймо: Рідна Школа — це на-веди фортеця, це певний захист в добі ліхоліття!

3 економічних справ.

Розпорядок в справі управління обороту дебітними і заборгованими валютами.

Розпорядком міністра скарбу в порозу-мінні з міністром справедливості з 15. серпня 1926 р., управління обороту дебі-тними і заборгованими валютами та гроше-вий оборот зі закордоном (заграницини краями).

Відносно купівлі і продажів заборгованих валют постановлено, що закуп, продаж та аске ніше набування і позбування за-границини валют у внутрішній країні (в краях, що належать до Польщі) є дозволене. Отже значить, що в Польщі введено а радею устійливою свобідний оборот за-границини валют.

Але професійно займатися справами за-границини валют (виплати) мають право тільки ті фізичні і правні особи, що до них ділять є управління на підставі своїх статутів, або на підставі спеціальних кон-сесій. Цією постановою виключається від свобідного обороту заборгованими валю-тами: т.зв. чорні біржі і всяких покутих спекуляції.

Далі постановляє той розпорядок, що весті рахунки і приймають всієї кляди в за-границини валютах, опрорентувати їх з тих же валют та виплачувати рахунки чи звертати кляди в ефективних за-границини валют (в краях, що належать до Польщі) є дозволене. Також перекази з заборгованих, виставлені на заборговані валюти, можуть бути виплаче-ні ефективний заборговані валюти.

Але переказування заборгованих валют на заборговані є дозволене тільки за посе-редництвом Банку Польського або тих у-станов, котрим міністр скарбу уділив спеціального дозволу на виконання то-їності. Такі підприємства одержують назву дебітних банків. А надання праз дебітного банку наступає за виказанням приписаного капіталу основного (закладо-вого), як також посідання власних по-чайменів 1000 штук акцій Банку Поль-ського. Отсі акції мають бути адепо-новані в Банку Польським через шпиль час виконання дебітних управень.

З цього мета ясна: дебітні банки, що не є банками, — вид у сити, та зі всіх жи-вучих банків в державі витворити лише державні установи.

К. Л.

Хліборобська конюнктура.

П. А. П. Польська Публіцистична Аге-нція) так оцінює хліборобську конюнктуру в Польщі:

Після доби зросту ціна на збіжжя в краю устійнялася воли в останньому часі на рів-ні: 32 зол. за жито, 45 зол. за пшени-цю, 31—32 зол. за броварийний ячмінь і 30 зол. за овес (за 100 кг.). Варшавський рільничий синдикат є того погляду, що ці-ни з непомітним ваганням втримають-ся до нових жнив 1927 р.

На внутрішньому ринку подача збіж-жя є вистачаючою для задоволення біжучих потреб. З кінем вересня, а особливо в жовтні й листопаді збіжжя подача. Тоді й ожаняться експорт, який зовсім припиняється в серпні. У вересні є вожено за границю тільки невеличкі кількості яч-меню. Вивозова конюнктура на найближ-чу будучину не представляється сайдо з огляду на розміри високі ціни збіжжя в краю. На всякий випадок явля за границю буде менший від сподіваного. Весь запас жита мабуть лишиться в краю, за те на-визка ячменю (около 140.000 тон) і пше-ниці (около 45.000 тон) може бути виве-зена за границю, якщо не наступить забо-рона вивозу.

Бідозви і комунікати.

Всі українські діти до Рідної Школи!

За кілька днів (15. вересня) по містах почнуться шкільна наука.

Вже тепер унікаються різні темні індиві-дуи надсилають "організацією народовою", магистратом, чи шкільним інспектором і стараються перетягнути українські діти до польських шкіл. Вони з одного боку лякають неосвіджених наших громадян, що будуть платити кару, як не пішли до дітей до державної школи, а з другого боку кажуть: "В приватній школі треба платити, а в державній наука даром."

Це все неправда. Хто посилася дитину до української приватної школи, той аповні виконує шкільний обов'язок і не підля-гає ніяким карам. Від незможних родичів не побирається в наших приватних шко-лах ніяких оплат за їх дітей, а платять тільки ті, яких стави на шкільну оплату (цілу чи зножену). При цьому слід додати що в державних школах мусять всі діти (отже й українські) складати датки на "поветшну флоту", "дар народова до Г. С. Л.", "поготове пишефлазове" і т. п., а все це вноситься більше, як навіть повна оплата в приватних школах "Рідної Шко-ли" УПТ-ва.

Тому не давайте ані перемовити, ані налякати і всі записати Ваших дітей тільки до українських приватних шкіл "Рідної Школи".

Додаткові шкільні записи від-буваються у всіх приватних школах "Рід-ної Школи" в дні 12, 13 і 14. верес-ня 1926 р. перед полуднем і полудні. У Львові є такі приватні всенародні школи "Рідної Школи":

1) На стрі ській ділянці:

а) VIII-класова дівоча школа ім. Т. Шев-ченка — при вул. Мохнацького 12.
б) V-класова хлопчача школа ім. Т. Шев-ченка при вул. Мохнацького 12.

2) На городській ділянці:

а) VII-класова дівоча школа ім. Грін-ченка при площі св. Юра ч. 5.
б) VII-класова хлопчача школа ім. Грін-ченка при вул. Городській 95.

3) На жовківській ділянці:

V-класова мішана школа ім. короля Да-нила при вул. Жовківській 62.

4) На личківській ділянці:

V-класова мішана школа ім. князя Льва при вул. Круярській ч. 15.

5) На Клепарові:

IV-класова мішана школа ім. Івана Ф-анка.

6) На Левандівці:

IV-класова мішана школа "Рідної Школи".

ГРОМАДЯНЕ!

В інших містах і містечках, де вже є приватні всенародні школи "Рідної Шко-ли" — теж слід тільки до неї записувати своїх дітей. А де ще нема приватної шко-ли, там її негайно треба заснувати.

Народна Організація Українців міста Львова.

ОПОВІСТКИ.

Український Наддніпрянський хор під управлінням Петра Кисельско-го у складі 30 осіб виступає:

Субота 11. IX. Галичина.
Неділя 12. IX. Галичина.
Понеділок 13. IX. Петришини.
Вівторок 14. IX. Перемишляни.
Середа 15. IX. Помор'яни.
Четвер 16. IX. Помор'яни.
П'ятниця 17. IX. Бережани.
Субота 18. IX. Палайди.
Неділя 19. IX. Палайди.
Понеділок 20. IX. Бережани.

193 2-2

ДРІБНІ ОГЛОШЕННЯ.

РОНЦІ КУРСИ НАУЧНІ „ОСВІТА“ при-готовляють основну і софісно до: гімназійної матурі (всіх типів), семінарій-ної матурі (однорічної і дворічної курс), до надзвичайного іспиту з 4 і 6 гімназій-них класів. Курс новітніх мов (французька, англійська, німецька). Науку подають най-спосібніші професори львівських гімназій, 5—6 годин денно. Всіх інформацій уді-ляє та приймає вписи Секретаріат Курсів шоведно від 12—1 і від 5—6. Львів, Мі-ковського 11. Проспекти безплатно 412 2-3

БАВІН ОЛЕСЬ! Подай сейчас адресу для Класа до адміністрації „Нового Часу“.

461 2-2

УЧЕНИКИ школи гімназії з доброго до-мощу, найдуть приміщення і соціалу опіку при інтелігентній родині: фортепи-ано за яхтжу, ескент, поміч в науці. Вул. св. Тереси ч. 2. Ц. І. пов. 318 2-2

ПРИМУ ученика на станцію Гвозд-ківка — Личаків ч. 15 II. 461 2-2

РОНЦІПІЕНТ пошукує заняття в адво-ка, канцелярії. Зголосення слати під а-дресою: канцелярія д-ра Ріпенського в Со-калі 445 3-3

НА МІШКАННЯ прийму гімназійну уче-ницю. Марія Лозинська вул. Турецька ч. 1. біля Супінського. 471 1-1

ПОКІЙ фронтовий до винаймлення для 2-х паншчок з удержанням і фотелія вул. Обозова 2. І. пов. на право. 469 1-3

ОГЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Б. оператор клінік проф. Наймана і Гаска у Відні

Д-р Леопольд АЛЕКСАНДРОВИЧ

в недугах ушній, носа, горла і гортанки ординує від 3—6 полудні.

у Львові, вул. Бельовського 3.

425 (за пасажом Міколяша): Тел. 40—75. 4-7

„ЕКСТЕРНІСТА“

Конселеоновані наукові Курси **ЕВАНГЕЛІЙЦЬКА ШКОЛА** вул. Кохановського

ВПИСИ на курс 1: матуральний гімна-зійний (гуманістичний тип і математично-природничий), 2) матуральний семінарійний, 3) Курс доповняючий до матурі семіна-рійної для гімназійних і ліцеальних абі-турієнтів. 4) Курс гімназійний шести і чоти-рохкласовий. Науки уділяють найзнамені-тіші професори державних шкіл середніх. **Дирекція урядові від 3—7. Місячна оплата 30 зол.** 470 1-3

Конкурс

на **управителя приватної гімназії УПТ „Рідна Школа“** з правом припо-дності в **Яворові** з терміном подання 25. вересня п. р. Вимагається повна квалі-фікація в попередньому службово в дер-жавній гімназії.

475 1-3

Головна Управа.

Продовження VIII. Звичайного За-гального Збору Союзу Україн-ських Приватних Службовиків „СУПРУГ“

відбудеться у Львові дня 2. жовтня 1926 року (суботу) в годині 5-тій полудні, при несприятливості 1/3 всіх членів в годині 6-тій полудні в доміні при вул. Копер-ника ч. 26, на котрій будуть полагатися са-визуючі точки порядку нарад: 3) Вибір Головою Ради і 6 заступників членів Головної Ради і 5 членів Провісний Комі-сії на діловий рік 1926, 6) Установлення на-соти членської вкладки на 1926 рік, 7) Внесення і запити, 8) Закриття Загаль-ного Збору.

Львів, дня 10. вересня 1926 року.
Стефанія Савицька, Еск. Мурин,
І-й заст. голови, писар.

СВЯТО ВЕСНИ

сценічний образок на 2 дії зі співач-ками і танцюльми.

Приміряк з поправленнями нотами в ціні 090 зол. до набуття в „Народній

Книгарні В-ва „Вистрицької“, Станіслав-ська 451 **Пасаж Гертенбергі.** 2-3

МЕЛЬОДІЯ

Львів, Коперника 5.

Телефон 8-59

Найбільший склад музичних інстру-ментів і приладдя, грамофонів і паят, — Каталоги слат виласяться на домагація. 44 17-2

Конкурс.

На аренду філармрку фундації б. а. Отця Йосифа Фоліса в Скняліві хвост Львова. Обшар 15 моргів грунту і госпо-дарські будинки — час аренда 6 (шість) літ — кавція вимагана, — Оферти пиш-менні з долученням ваді у висоті 150 зо-лотих вносити до дня 15. вересня 1926 в. на руки Вісепр. Кураторії Фундації Отця Крилошанина В. Томовича у Львіві площі св. Юра 5. 457 2-3

Дня 13. вересня 1926 р. в год. 4. полудне відбудуться

Загальні Збори

Шкільної Спільки Кредитової

Коопер з обмеж. порукою в Золочеві, у селі Тов-а ім. М. Шапкевича з таким по-рядком денним:

1) Відкриття Загальних Зборів Ш. С. К., 2) Відчитання протоколу з попередніх Загальних Зборів, 3) Звідолення Дирекції з діяльності Шкільної Спільки за минулий час, 4) Зміна статуту, 5) Вибір Надзвичай-ної Ради і Дирекції, 6) Вільні внесення в за-писи.

Надзвичайна Рада Шкільної Спільки Кредитової. 3-3

Загальні Збори

Кружка „Рідна Школа“ УПТ, а Зо-лочеві відбудуться дня 13. вересня 1926 р. в год. 1. в полудне в селі Тов-а ім. Маркіана Шапкевича з таким по-рядком нарад:

1) Відкриття Загальних Зборів УПТ, го-ловою Старшини Кружка, 2) Відчитання протоколу з попередніх Загальних Зборів, 3) Звідолення Старшини Кружка з дія-льності за шк. р. 1925/26, 4) Рахунок за-вощення і біланс за адмін. рік 1925/26, 5) Звідолення Контрольної Комісії і уді-лення абсолютної, 6) Паж праці „Рідної Школи“ в адміністрації УПТ, на Тов-а УПТ, 8) Зміна статуту УПТ, на Тов-а „Рідна Школа“ в Золочеві, 9) Вибір новог-о Воділу і Контрольної Комісії, 10) Вибір делегатів на Загальні Збори „Р. Ш.“ УПТ. у Львові, 11) Вільні внесення в записи. **За Старшину Кружка „Рідна Школа“ УПТ.** Голова: 3-3 Секретар: 439

д-р Я.р. Олексинський, І. Калинович

Вже вийшов з друку
Великий ілюстрований Календар

в обемі 15 аркушів з численними ілюстраціями з допомогою радянської України. — Ціна 3 зол., з пересилкою 3-60 зол. за післяплатою 3-90 зол. Замовляти в канцелярії ТОВ-а „ПРОСВІТА“, Львів, Ринок ч. 10/II.

Календар з уваги на його загально-освітній зміст, повинен найтися не тільки в кожній читальні та в кожній хаті свідомого українського 1-1

474

75-75

АЛҲАМНА — 50 (нурм).

(1) Наука и искусство (эксперт)
АЛФАМИН — 50 (мг/мл).

Ось мотиви, що спонукують партію Народної Воли дати почин до об'єднання соціалістичних сил на

робітництва. УНДО, має в своїх
рядах незначну частину селян та
робітників, яких треба вирват

1350 фельдшерів (лікарських помічників) і 6500 акушерок. Сама Варшавна має аж 1664 відьонпрактикуючих лікарів, а тільки 52 урядових

3. вересня в Р. уміщувало Товариство дівки зодорівської округи власними силами вокальний концерт в Ходорів. Самі ж півняв концерту дівка була симпатичною помірно. Дівки пригадали себе сусідки, а заразом пригадали забуту вішину.

Дописи.

[illegible]

свої підписи, турбуються, вижидають, коли прийде міністерське рішення про привернення українського характеру їхній школі і не можуть дідлатися, хоч початок шкільного року вже за плечима.

З'явився вислід. Понад дві тисячі українських всенародних шкіл переіменовано на польські, лишавши в Галичині ще около 900 українських шкіл з 2800, на Волині майже ні одної з 400, які там існували ще в 1923 р. Але й тих 900 галицьких шкіл та кілька волинських (як вони представляються, відомо між иншим з опису польського письменника В. Серошевського) є тільки з назви українськими. В суті річ вони теж спольонізовані. А діється це в дуже простий спосіб. Приходить до такої школи інспектор, ставить дітям питання виключно по польськи з польської історії, географії, літератури і т. п. Дитина не розуміє польської мови, не відповідає. Тоді інспектор погрожує, що коли в найближчій будуччині застане такий стан, то учитель буде зредукований. І учитель переходить на польську мову навчання, хоч школа фігурує в українською мовою навчання. Таким чином на українській території під Польщею не лишилося фактично ні одної української школи.

Травневий переворот приніс нові слова. Зашуміли фрази про справедливість, українські посли явилися у мін. Суйковського, представили йому шкільну справу, домагаючись повороту до законності. Вони вимагали скасування безправного розпорядку Грабського, але мін. Суйковський відмовився, бо — на його думку — повстала порожнячка. Тому він запропонував, щоб батьки збірно просили його привернути в даній місцевості українську школу, а він в границях спроможності старатиметься сповнити ті бажання. І українські батьки пишуть подання, стверджують

М. ГАЛУЩИНСЬКИЙ.

Життя і праця еміграції.

(Лист з Чехії.)

(Докічення.)

Студенти удержуються переважно стипендіями. Дуже скромне їхнє життя. Тому й багато з студентства мусить проживати в сусідніх селах, щоб таким чином добути можливий дешевшого прожитку. Але й саме місто Подєбради має зовсім вигляд української колонії. На кожному кроці чуєш українську мову. Кожний вік, не рахуючи полу, тут зустрінутий. Від дітей до немичних старців, — усе тут маємо. Тому й зовсім природно, що такі події, як хрестини, вінчання, або й сумні як похорони, надають еміграції характеру певної осілості. І мені довелося бути на двох вінчаннях. Місцева євангеліська громада дозволила православним користуватися своєю церквою. Священник з Праги. Місцевий хор під управою п-ї Щуровської. Відправа українська. На еміграції відчувається нестача жіноцтва. В часі вінчання один до теплий студент сказав мені, як би так приїхало 500 Галичанок до Подєбрад, то миттю всі одружилися б.

Пісенні відносини не кращі, як у Празі. Низьке положення над Лабом, в осінні і весняні спотливі дні нема чим дихати. І тому тут також легко підпадають грудним недугам.

Коли в Празі губиться еміграція, так у інших менших місцевостях вона постійно на очах місцевого населення. Взаємне відношення прикрі. Часті доноси до міністерства,

Українці за океаном.

Пресова боротьба „Свободи“ з „Америкою“. — Чи це здоров'я левця?

Філадельфія, 22. серпня 1926.

Майже від двох місяців розгорілася у нас боротьба між ньюйоркською „Свободою“, що є найстаршим українським часописом в Америці і тутешньою „Америкою“. Як відомо, щоденник „Свобода“ є органом найбільшої нашої допомогової організації „Український Народний Союз“ і стоїть на загальнонаціональній платформі, яка покривається з головними напрямками Українського Нац.-Дем. Об'єднання в краю. „Свобода“, що виходить уже 34-ий рік, є не тільки найбільшим українським пресовим органом у Злучених Державах (і загалом за океаном), але й має справді великий авторитет і популярність в масах. Щож до „Америки“, то вона є органом допомогової організації

„Провидіння“, яке є значно молодше і слабше від Українського Нар. Союзу. „Провидіння“, а з ним і його орган, є установами зрієлі католицькими і стоїть під безпосереднім впливом і доглядом кожного греко-кат. єпископа для галицьких Українців. „Америка“ появляється тричі в тиждень і виходить від 15 літ.

Донедавна оба ці органи жили в найліпшій згоді. Оба стояли на платформі Об'єднання українських організацій в Америці, оба вели широку і запалом пропаганду в справі матеріальної підмоги Рідному краю, оба піддержували згідно вільні змагання українського народу. Та з хвилиною, як редакцію „Америки“ обняв д-р О. Назарук, зміняються відносини. „Америка“ виключається з під консолидаційної акції американ. Українців і зачинає йти зовсім сепаратними шляхами. Ціставши „Америку“ до своїх рух, Назарук став висміювати УНДО, адержав оголошення американського Об'єднання, бо вони, мовляв, „республіканські“ і зачав працювати всіми силами на розбиття одношільного національного табору в Америці. До того виступив недвозначно проти святкування пам'яті Франка і посилки якихнебудь допомог до старого краю, бо, як писав і говорив, край — це хаос і звітти (себто з Америки) треба його реформувати, йому дати напрямку ліній, бо жертви хаосові і так нічого не можуть.

Це і є причиною теперішньої пресової боротьби між „Америкою“ і „Свободою“. А боротьба ведеться завзята, хоч тон полемічних статей (особливо у „Свободі“) поважний і достойний. Тепер беруть участь у цій полеміці вже й маси читачів з одного і другого боку, над-

силаючи до обох органів заяв згоди і признання, як також свій погляд на справу. З тих масових заяв видно найкраще, як розгорілася та боротьба і які широкі круги захопила. Ці заяви показують також, наскільки зріла наша еміграція до самостійного думання, бо прим'я численних заяв у „Свободі“ наших звичайних, простих людей так і пробивається не тільки культурна зрілість, але й здоровий, ясний погляд на справу.

Інша річ, чи вийде ця боротьба на адоролу української американської еміграції. Якнебудь після амальованої вище постави Назарука, за яким стоїть очевидно й еп. Богачевський, (що уважає святкування пам'яті Франка духовенством за соблазн), боротьба була некинула, — користи вона не принесе, тільки шкоду. Вже тепер амальовані жертви на потреби Рідного Краю, а чимже иншим може йому допомогти реально в сучасну пору американська Україна? Або ті перешкоди в невинних святкуваннях пам'яті Франка! Щось подібне до приходу на американську землю еп. Богачевського і Назарука було взагалі неможливе...

В інтересі нашої національної справи треба бажати, щоб ця пресова боротьба, коли її годі згасити, була ведена етично і культурно і так, аби не розбивала ще більше наших слабких рядів і не відбивалася так фатально на збірковій акції для старого краю. О.

До спільного знаменника.

Об'єднанські здижки соціалістичних партій.

І.

Односно в двох тижневниках, Львівській народовольській „Волі Народа“ і у холмському „Нашому Житті“ з'явилися статті і поклали які вказують на те, що в обох партіях нагромадилося досить багато взаємно притягаючого магнетизму, що обі вони змагаються до об'єднання, до спільного знаменника. Це перед феріями представників обох груп перевели „інформаційні“ розмови, зближуючись до себе все більше, аж поки тепер з обох „соціалістичних башт“: львівської й

**Найбільший вибір
благатних товарів,
МУЖЕСЬКОГО СУКНА**

поручає фірма

АНТІН УВЕРА

Львів, вул. Галицька 10.

Філія в Тернополі, Дрогобичі, Стрию.

468 2-16

доноси часто неоправдані, а все таки обидливі, — докучають морально еміграції. У Подєбрадах всякі обмеження для еміграції в користуваних місцевим парком, лавками тощо. Колиж знову з боку Академії поставлено внесок перенести школу до іншої місцевості, щоб таким чином убільнити населення від „прикростей“, про які воно згадує в дописах, так тоді почали висилати депутати до Праги, щоб Академії не забирати. Розуміється, рух у місті, грошовий оборот потерпіли би дуже на тому.

Як сказано вгорі — праця Академії рішучо велика. Це не моя особиста думка. Хтонебудь чужий стрінувся з працею цієї високої школи, мусів це признати. Коли президент Масарик відвідав (9. IV. 1923) Подєбради, у своїй відповіді на повінання Академії сказав, що він знає про поступки школи і дякує сердечно всім за їхню працю. В р. 1924 відвідав Академію директор Agricultural International Education Board і декан агрономічного відділу Cornell University в Нью-Йорку д-р Альберт Руссель Мани, який в признанні праці студентів на хліборобському і національно-господарському виділах поставив внесок на удрнення стипендій з Рокфелерівської фундації проф. Академії п. Волод. Тимошенко на студії в Зединених Державах Америки. П. Тимошенко саме тепер на студіях в Америці. На останній господарській виставі в Празі наділено нашу Академію золотом медаллю.

Академія основана головню для емігрантів, які найшлися в більшій кількості і виявили стільки ініціативи, що досягнули від чеського уряду дозволу на цю школу. Знаючи, час існування Академії був первісно обмежений. Однак со-

годня одержала Академія право приймати даліше студентів з тим застереженням, що вони не будуть уже одержувати субвенцій. Вказане, щоб Галичина, Волинь і інші землі дали тепер студентів до Академії та, щоб відозва Ректорату, яка на днях появилася у часописах, нашла відповідний відгук.

Можна би ще присвятити кілька слів характеристичній політичній течії серед еміграції. Однак до цього потреба глибшого вгляду в поодинокі гуртки, котрі є носіями певних ідей. Тому, щоб не зробити якої помилки, залишаємо це питання, а цікавих звернемо до відповідних публікацій, як „Тризуб“, „Наше Життя“, „Студентська Громада“, та до давніших часописів і журналів, які виходили на еміграції.

Ще один рід еміграції, про який треба кілька слів сказати, це в ійськова еміграція УГА, котра опинилася у військових таборах на Чехії. Зразу обіймала кілька тисяч військових людей, замешкувала табори в Німецькій Яблонні, в Ліберці, в Іозефові. Доля цієї еміграції потребує свого історика. В часі, коли я був у Чехії, останній табір у Іозефові знаходився в стадії ліквідації. Колиш бургхавне життя замірло. Чимало осіб повернуло до Галичини, три транспортні відійшли на Рад. Україну, поважна кількість перенеслася у другий світ, кажуть, що добра тисячка пробуває розпильнена по цілій державі на роботах. Усього 60 осіб застав я в Іозефові, бо саме тож динини (29. липня) відходив транспорт з 28 інвалідів до дому інвалідів у Празі.

Праця цієї останньої еміграції велася головню в напрямі підготування стрільців до практичних факів, коли повернуть назад на рідну зем-

лю. Тому в таборах процвітали школи й курси різного рода.

Дня 1. серпня перестали видавати обід з кухні для емігрантів у таборі. Дня 15. серпня наказано всім покинути табір. Ось якими словами описує очевидець останні хвилини життя в таборі: „З 158. Управа табору відбрала всім табірним ліжка та останню обстановку. Табір майже цілком порожній. Крім 12 душ канцелярійного персоналу, призначеного для винісання ліквідації, остали тут тільки 4 родини з дітьми, які не можуть одержати ніде квартири, ані праці. Управа табору намагається їх винести за дроти через суд, та це досі не вдалося. Вони в крайній нужді; сплять на голій долівці, бо постіль їм відібрали“.

„Всякі інтервенції та письма до міністерства і Червоного Хреста остали без успіху. Всьому виним управитель табору Хроуст, який з цілого серця ненавидить усіх Українців“.

Як з усякої еміграції, так і з галицької згодом не лишилось нічого крім споминів. Тревалими будуть хіба могили померлих, оскільки про них згодом не забудуть „вдачні“ наслідники. Довше існують пам'ятник в Нім. Яблонні. Ну, й добра пам'ять серед населення, особливо в північній Чехії і в самім Яблонні. У розмовах з мешканцями тих околиць чуваю теплу ноту про українських стрільців.

Чи край і батьківщина виконали все у відношенні до еміграції, це питання нехай буде предметом одного з дальших фейлетонів. Це питання сьогодні також важке і над ним треба основно принадуватися і з цього його вирішити.